

III.

Betænkning

over

den af Statsrevisionen afgivne Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1886—87.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 29de November 1888.)

Statsregnskabet for Finantsaaret 1886—87, der er opgjort i Henhold til den foreløbige Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling af 26de Marts 1886, indstilles — ligesom i sin Tid Statsregnskabet for Aaret 1885—86 — af Statsrevisorerne Høgsbro og Hørup til „ikke at passere“. Denne Indstilling begrundes med følgende Raisonnement:

„I Følge det saaledes Dplyste [en Fremstilling af Forhandlingerne om den finantsfelle Lovgivning for 1886—87] ere Høgsbro og Hørup, der have deltaget i den foran nævnte Behandling af Statsregnskabet, uden dog derved at have kunnet tillægge den i Landstinget foregaaende Forhandling om Finantslovsforslaget for 1886—87 nogen retslig Betydning, stillede overfor det foreliggende Statsregnskab paa lignende Maade som overfor det for 1885—86. De kunne ikke se, at det har været muligt at opfylde Grundlovens Bud i § 50, at Revisorerne skulle „gennemgaa det aarlige Statsregnskab og paaase, at faamlige Statens Indtægter deri ere blevne opførte, og at ingen Udgift udenfor Finantsloven har fundet Sted“, da der ikke har foreligget nogen Finantslov eller Tillægsbevillingslov for Regnskabsaaret, saaledes som det er bestemt i Grundlovens § 49. De kunne hverken erkjende, at foreløbige Bevillingslove give den Hjemmel for Stat-

ters Opkrævning og Udgifters Afholdelse som i Følge Grundlovens § 49 er nødvendig, eller at de iøvrigt foreskrevne Betingelser for Anvendelse af Grundlovens § 25 have været tilstede ved Udfærdigelsen af den paaberaabte foreløbige Lov. Hertil kommer, at denne Lov blev forkastet af Folkethinget den 12te Oktober 1886, og at der hverken før eller senere gjordes andet Forsøg paa at udjævne den skarpe Modsetning mellem Regjeringen og Folkethinget for derved at tilveiebringe grundlovhjemlede Tilstande end en Opløsning af Folkethinget den 8de Januar 1887, der ingen væsentlig Forandring medførte i Folkethingets Sammenfætning. Da Statshusboldningen saaledes vedblev at føres lige til Finantsaarets Udløb uden den i Grundloven foreskrevne Hjemmel, skjønde de derfor ikke rettere, end at det for Finantsaaret 1886—87 aflagte Statsregnskab maa i sin Helhed indstilles til ikke at passere.“

Hertil bemærkede de 2 andre Statsrevisorer følgende:

„Dinesen og Dresing skulle paa lignende Maade som med Hensyn til Statsregnskabet for 1885—86 udtale, at de anse den foreløbige Bevillingslov af 26de Marts 1886 som en fuldgylbig Lov, der har afgivet tilstrækkelig Hjemmel for Statshusboldningens Førelse i Finantsaaret. De